

Prædiken. Kristi Himmelfart 2021:

*Når æbletræets hvide gren
strør blomster på min trappesten
og luften har det lyse skær
af nyudsprungne bøgetræer
så ved jeg at det igen er maj
og sommer er på vej.*

*Nu er det Kristi Himmelfart
bag hvide skyer ser du klart
at sådan en velsignet sol
må komme fra hans kongestol.
Han åbner rummet over dig
og pinse er på vej*

*Med vingebrus og Helligånd
der løser vores tungebånd
så munden løber over med
hvad hjertet fyldes af og ved.
Et glædesbud forplanter sig:
Guds rige er på vej.*

*Det lignes ved det mindste frø
der tåler sne og frost og tø
og vokser til et vældigt træ*

*med fuglesang i blomsterlæ
det bedste man kan tænke sig
en forårsdag i maj.
Amen*

*Dette hellige evangelium skriver
evangelisten Markus:* Til sidst viste Jesus sig for de elleve selv, mens de sad til bords, og han bebrejdede dem deres vantro og hårdhertethed, fordi de ikke havde troet dem, der havde set ham efter hans opstandelse. Så sagde han til dem: »Gå ud i alverden og prædik evangeliet for hele skabningen. Den, der tror og bliver døbt, skal frelses; men den, der ikke tror, skal dømmes. Og disse tegn skal følge dem, der tror: I mit navn skal de uddrive dæmoner, de skal tale med nye tunger, og de skal tage på slanger med deres hænder, og drikker de dødbringende gift, skal det ikke skade dem; de skal lægge hænderne på syge, så de bliver raske.« Da Herren Jesus havde talt til dem, blev han taget op til himlen, og han satte sig ved Guds højre hånd. Men de drog ud og prædikede alle vegne, og Herren virkede med og stadfæstede ordet ved de tegn, som fulgte med.

Markusevangeliet 16,14-20

Kender I Peter Plys? Altså originalen og ikke Disney-udgaven? Den har næsten 100 år på bagen. Den første historie om Peter Plys skrev A.A. Milne i 1925. Altså for 96 år siden. Peter Plys handler om bjørnen (bamsen) Peter Plys, om Jakob og om alle deres venner i hundredemeterskoven.

Bøgerne er skrevet til børn, men som mange andre "børneklassikere", som H.C. Andersens eventyr og Astrid Lindgrens bøger, tager voksne ikke skade af at læse dem, tværtimod.

Desuden er der skrevet bøger for voksne, der fremstiller Peter Plys som en slags guru på grund af hans umiddelbare og naive sandhedssøgen. Guruer kommer jeg tilbage til.

Det sidste kapitel i bogen om Peter Plys af Milne – i Disney udgaven er der flere kapitler end i den originale bog - tager Jakob - drengen, der ejer Peter Plys og alle de andre tøjdyr - afsked med dem.

Kapitlet starter sådan: "Jakob skulle bort. Ingen vidste, hvorfor han skulle bort, ingen vidste, hvorhen han skulle" - det bliver vi som læsere dog snart klar over. Jakob skal i skole og det betyder, at han ikke længere har mulighed for at fortsætte den uforpligtende leg med de kære tøjdyr.

Da Jakob skal tage afsked med sit yndlings-tøjdyr, Peter Plys er de taget ud til det fortryllede sted i hundredemeterskoven. Der er udsigten vidunderlig og græsset grønt og blødt. Jakob fortæller bjørnen med den lille forstand om alt det, som han skal til at lære i skolen: Om konger og dronninger, fjerne lande og om riddere med fjerbuske i hatten. Bagefter sidder de helt stille, indtil Jakob bryder tavsheden ved at tage en pind og slå den forstumlede bjørn til sin ridder med den og dernæst beder Jakob Plys om at love, at han altid - også selvom Jakob ikke længere kan være der - vil komme til det fortryllede sted og aldrig vil glemme ham.

...

Siden påske har flere af teksterne handlet om at Jesus har forberedt disciplene på at han forlader dem. De bliver ikke efterladt, for Talsmanden, Helligånden sender Jesus ned til dem til pinse.

Kristi Himmelfartsdag er den dag, hvor Jesus tager afsked med sine disciple. I skal nok forestille jer en flok måbende disciple, der næppe forstår mere end bjørnen med den lille forstand. De har ikke kunnet forstå, hvad der er sket og de har ikke kunnet tro det.

Disciplene har ikke troet dem, der fortalte, at de havde set og talt med Jesus efter hans opstandelse. Jesus kunne egentlig have grund nok til at efterlade dem og forsvinde. Og til at afslutte den tid de har haft sammen med et farvel for altid. Det gør han ikke. Han bebrejder dem deres manglende tro og deres hårde hjerter.

Men derefter slår han i overført forstand dem til riddere. Sine riddere. Det gør han ved at bede dem aldrig at glemme ham og ved at pålægge dem missionsbefalingen. Den lyder sådan: Gå ud i verden og prædik

evangeliet. Præcis den sætning, som bliver læst op til barnedåb.

...

Jesus skulle tage afsked med disciplene. For han skulle ikke blive ved med at vandre rundt i blandt os som endnu en guru, så vores energi skulle bindes til en evig dyrkelse af ham. Så vi kunne bruge vores hele eller halve liv på at stå uden for hans hus hver morgen, følge ham på hans færd alle vegne for ikke at gå glip af et eneste guldkorn fra hans mund og i øvrigt spytte solidt i kassen til hans underhold. Guds søn skulle ikke være en sådan guru og dem har verden såmænd også udråbt rigeligt af både før og siden. Nej, han skulle ganske enkelt hjem.

Apropos guru, så vises der for øjeblikket en serie med det samme navn på DR. Den er skrevet af Simon Kvam (ham fra Drengene fra Angora, Nephew m.m) i samarbejde med psykologen Sven Brinkmann og Simon Kvam spiller hovedrollen som Andreas Merz, hvis mantra lyder sådan: Du fødes alene, du går

alene og du dør alene – eller i helt kort form: Gå selv!

Denne guru, som absolut ikke har styr på sit eget liv, men klarer sig med smartness og letkøbte fraser, hans mantra er i direkte modstrid med Jesus'.

Jesus vil netop ikke efterlade sine disciple. De skal ikke gå selv – og det kan de heller ikke. Talsmanden, Helligånden skal netop komme ned til jorden for at hjælpe dem med at hjælpe andre og at udbrede evangeliet – det glædelige budskab!

Derfor er det Kristi Himmelfart.

Og den vidunderligste af alle tekster, der hører Kristi Himmelfartsdag til, er stedet fra Apostlenes Gerninger, som jeg læste fra alteret, hvor der står at en sky tog Jesus bort fra disciplenes øjne. Jeg citerer: "Og som de nu stod der og stirrede mod himlen, mens han for bort, se der stod to mænd i hvide klæder os dem. De sagde: Hvorfor står I og ser op mod himlen, galilæere??" Og man kan se disciplene for sig stå der og glane med åben mund indtil de bliver prikket på skulderen og mindet om at "Hallo, nu er

det så her det foregår". Lad nu være med at se op. Se jer i stedet omkring. Det er hvad himmelfarten skal til for. Alles øjne har søgt ham - nu søger de hinandens og derefter ud i landskabet. For dette var en afsked, men også en begyndelse. Vi kan og skal aldrig glemme Guds søn og hans fortryllelse, men den skal ikke glanes på og ikke dyrkes som et indre, privat mantra. Nej, den skal frejdigt og frimodigt bringes videre. Ud i alverden. "Gå ud i alverden og prædik evangeliet for hele skabningen" - det er stadig vores opgave. Den har vi - vores udrustning til trods - modtaget ridderslaget til at løse.

Ridderslaget som på én gang forpligter, forløser og fortryller. Amen .